

Raport po 6. fazie badań „Młodzi w centrum kina”

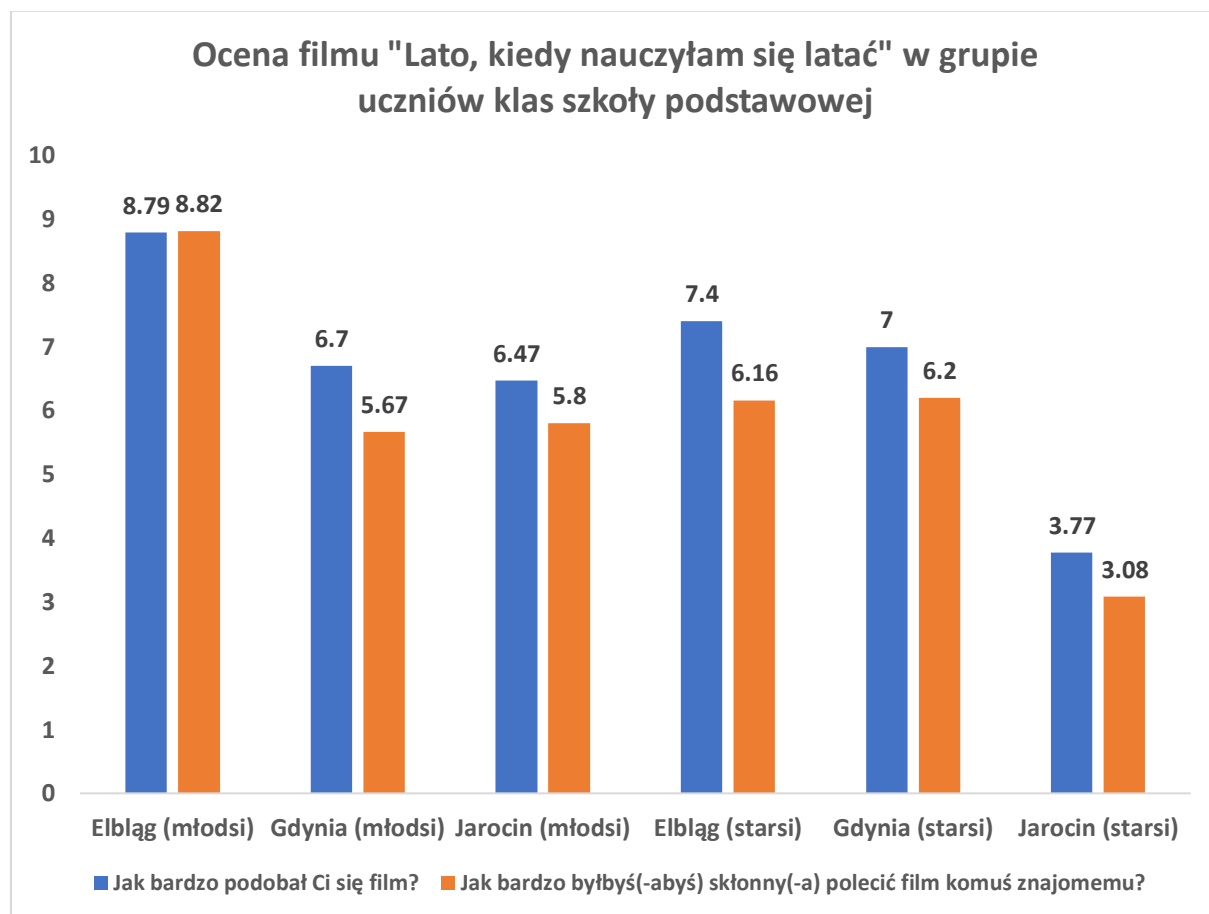
Szósta faza projektu „Młodzi w centrum kina” stanowiła jednocześnie podsumowanie projektu. W tej części zebrano kluczowe dane, które umożliwiły proces formułowania wniosków na temat realizacji projektu. Poza tradycyjnie realizowaną ankietą po filmie zbierano także dane z szeregu innych źródeł. Były to: (1) wywiady grupowe z uczniami, (2) wywiady z nauczycielami i opiekunami, (3) wywiady z koordynatorami i edukatorami, (4) wrażenia uczniów z projektu oraz (5) dane sprawozdawcze koordynatorów w poszczególnych kinach. Niniejsze podsumowanie odnosi się wyłącznie do wrażeń bezpośrednio z filmów. Reszta materiału została wykorzystana na cel przygotowania raportu końcowego.

Faza 6	DZIAŁANIE BADAWCZE REALIZOWANE WŚRÓD UCZESTNIKÓW PROJEKTU					
	Wywiad grupowy	Ankieta po filmie	Wrażenia z projektu	Wywiady z nauczycielami / opiekunami	Wywiady z koordynatorami / edukatorami	Sprawozdawczość koordynatorów
Elbląg 1	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK
Elbląg 2	TAK	TAK				
Elbląg 3	TAK	TAK				
Gdynia 1	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK
Gdynia 2	TAK	TAK				
Gdynia 3	TAK	TAK				
Jarocin 1	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK	TAK
Jarocin 2	TAK	TAK				
Jarocin 3	TAK	TAK				

W ostatniej fazie projektu uczestnicy obejrzeli dwa filmy. „Lato, kiedy nauczyłam się latać” oglądali uczniowie z klas w szkołach podstawowych, natomiast „Osiem gór” zobaczyli licealiści.

Film „Lato, kiedy nauczyłam się latać” był jedynym obejrzanym przez tak dużą liczbę klas szkolnych. Większości z nich się raczej podobał. Wyjątkiem jest tu grupa uczniów starszej klasy w szkole podstawowej w Jarocinie. Uczniowie w tej grupie ocenili film dużo bardziej surowo niż wszystkie inne grupy. Generalnie projekcję lepiej ocenili raczej uczniowie młodszy – taką tendencję wyraźnie widać w Elblągu i w Jarocinie, nie ma jej natomiast w Gdyni (nawet nieco lepsze oceny wystawili starsi uczniowie). Znaczna część komentarzy wskazywała, że film okazał się dla widzów atrakcyjny. Podkreślano, że ma „fajny klimat”, pokazuje relacje przyjacielskie w miłej, wakacyjnej atmosferze, w atrakcyjnym krajobrazie chorwackiej wyspy. Doceniano specyficzny humor przedstawiony w filmie, interesujący sposób przedstawienia relacji w rodzinie, a także udaną formę opowieści o dorastaniu. Uczniom nie podobały się natomiast

efekty specjalne zastosowane, by ukazać lewitację bohaterów, złej jakości dubbing oraz przewidywalność filmowego scenariusza.

„Osiem gór” okazało się filmem, który wzbudził różne emocje wśród młodych widzów, w ślad za czym poszły różne opinie o produkcji. O ile w Elblągu film oceniono prawie na 8 punktów na 10, w Gdyni ocena nie przekroczyła 5 punktów na tej samej skali. Zgodnie z trendem dla zdecydowanej większości filmów, mniej chętnie w stosunku do opinii o danym filmie rekomendowano by obejrzenie go innym osobom. Wśród opinii krytycznych na temat filmu dominowały te akcentujące, że był on zbyt długi. Przeciągnięta historia zniechęcała uczniów do oglądania. Mimo to wiele komentarzy wskazuje na mocne strony filmu. Podkreślano jego imponujący klimat – statyczny, ale pasujący do piękna alpejskiego krajobrazu, wyróżniony dodatkowo dobrze dobraną muzyką i poruszającą historią. Młodym widzom podobał się dobór aktorów do udziału w filmie, relacja między głównymi bohaterami i emocje oraz zjawiska, jakie pokazano na ekranie, tj. przyjaźń, poświęcenie, poszukiwanie siebie oraz dążenie do osobistej transformacji. Generalnie podkreślano, że film jest ciekawy, niestandardowy, w udany sposób obrazuje stan ducha człowieka i różne etapy jego życia.

Ocena filmu "Osiem gór" w grupie uczniów liceum

